

Slovo úvodem

Vážení spoluobčané,

jaro nám zaklepalo na dveře a s ním i Velikonoce, největší křesťanské svátky. Oslavuje se během nich památka zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Svátky začínají Popeleční středou, pokračují Zeleným čtvrtkem, Velkým pátkem, Bílou sobotou a vrcholí v neděli na Boží hod velikonoční. Doba velikonoční tím však nekončí, ale pokračuje dalších 50 dní až do neděle Seslání Ducha svatého.

Dodržuje se mnoho zvyků a obyčejů. Většina z nich má nějaký symbolický význam, který vychází z kulturních i náboženských tradic. Samozřejmě každý z nás má své zažité zvyky. Mezi ty tradiční patří řehtačky a klapačky, které nahrazovaly a někde občas ještě stále nahrazují zvony, které naposledy zní při mši na Zelený čtvrtek a znovu se rozeznívají až na Bílou sobotu. Dále většina z nás zná pletení pomlázky, barvení vajíček, pečení beránka, mazance a jidáše. Velikonoční pondělí je

z celých svátků nejoblíbenější, chlapci a muži chodí na koledu a šlehají pomlázkou dívky a ženy, kterým to má zajistit krásu a omlazení. Tradiční odměnou za koledu jsou vajíčka a stuhy, sladkosti a pro dospělé i alkohol.

U nás v obci se tradicí stala také Velikonoční veselice, kterou pořádá SDH Bratřejov, a na kterou bych Vás rád pozval.

Příjemné prožití svátků Velikonoc s Vašimi nejbližšími přeje

Martin Chromčák, zastupitel

Veselé Velikonoce

*Velikonoce už jsou tady,
a tak přejeme Vám všichni dohromady
bohatou pomlázku a hodně štěstí,
hlavně však radost, jež jaro věští!*

Zastupitelé obce Bratřejov

INFORMACE Z OBCE

Informujeme tímto všechny občany, že obec Bratřejov využívá **nový e-mail:**

bratřejov@obec-bratřejov.cz

Zastupitelstvo obce Bratřejov na svých zasedáních v období leden – únor 2024

SCHVÁLILO

- firmu Mirakulum s.r.o. k realizaci dětského hřiště Na Chrámečném;
- firmu EMPESORT s.r.o. na dodávku světel veřejného osvětlení v obci a pověřuje starostu obce k podpisu smlouvy;
- podání žádosti o dotaci ze Zlínského kraje, dotační titul „Rekonstrukce, oprava, rozšíření a výstavba objektů a areálů sloužících jako sportovní/kulturní zařízení či dětská hřiště na pozemcích v majetku obce“, na výstavbu dětského hřiště Na Chrámečném;
- plnou moc firmě SWECO a.s. Praha ke všem právním jednáním nezbytným pro řádný výkon inženýrské činnosti v rozsahu smlouvy o dílo ve znění jejích dodatků na akci „Odkanalizování obcí Lutonina, Jasenná, Ublo, Bratřejov“;
- podání žádosti o dotace ze Zlín. kraje na zvýšení akceschopnosti výjezdni jednotky SDH Bratřejov;
- změnové listy podlahové krytiny a oplocení novostavby MŠ Bratřejov, zároveň schválilo dodatek smlouvy k více a méně pracím;

- vypsání výběrového řízení na realizaci a technický dozor investora akce „Chodníky kolem I/49, I. etapa“ a pověřilo paní Krejčovou Pelcovou k vypsání výběrového řízení; dále určilo hodnotící komisi ve složení předseda Richard Zicha, členové Petr Zahradníček, Vitězlav Polčák;
- finanční příspěvek Domovu pro seniory Lukov, příspěvková organizace, ve výši 2.500 Kč;
- finanční příspěvek dobročinné organizaci Zdravotní klaun o.p.s., ve výši 2.500 Kč;
- finanční příspěvek pro AHC Odlehčovací centrum Vizovice z.ú. (dříve Dotek z.ú.), ve výši 7.000 Kč;
- promítání letního kina v období 4. – 6. 7. 2024;
- návrh na změnu obsazení jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Bratřejov;
- rozpočtové opatření č. 1/2024;
- pořízení 20 ks krojů pro MŠ Bratřejov;

NESCHVÁLILO

- vyvěšení vlajky pro podporu Tibetu;

VZALO NA VĚDOMÍ

- informaci o změně územního plánu obce;
- informaci o obecním plese;
- informaci k plánované výstavbě rybníku v části Bratřejov – Lúčné;
- informaci o možném zakoupení vyvážky dřeva z obecních lesů;
- informaci o předání stavby „Nová MŠ Bratřejov“ a schválilo nepřevzetí stavby do úplného dokončení;
- informaci o výstavbě cyklostezky v katastru obce Bratřejov;
- zprávu o inventarizaci za rok 2023.

Nová mateřská škola

Novou mateřskou školkou jsme převzali k užívání. K úplnému finále stačí vysadit dřeviny, trávnik, osadit skluzavku a školkáčci můžou nastoupit. Byla to dlouhá cesta, věřme, že úspěšná. Plánujeme, že v červenci přes pouť uděláme den otevřených dveří pro veřejnost.

Přes prázdniny bude potřeba přestěhovat vše ze staré školky do nové. Proto apeluji na rodiče, zda by nám a paním učitelkám mohli se stěhováním pomoci, aby vše proběhlo rychle. A od září naše nová školka přivítá první děti.

Odvoz a likvidace odpadu
Vy třídíte, my využíváme!
Marius Pedersen

Obec Bratřejov oznamuje občanům, že ve spolupráci s firmou Marius Pedersen a.s. bude proveden sběr nebezpečných odpadů z domácností.

Sběr nebezpečných odpadů z domácností

akce proběhne **v sobotu 27.4.2024** v těchto časech:

"MBD" u hlavní silnice	10:45 – 11:10 hod.
Obecní úřad Bratřejov	11:20 – 12:30 hod.

Mimo uvedené hodiny již nebude možno odpady odevzdávat, neboť svozová technika bude přesunuta do další obce. V uvedené době bude na stanovených místech moci každý občan **zdarma** odevzdat k likvidaci následující druhy odpadů:

- olejové automobilové filtry • plechovky se zbytky barev •
- monočlánky • autobaterie • zářivky • znečištěné láhve a sklo od chemikálií
- zbytky přípravků na hubení škůdců a postřiky • staré kosmetické přípravky •
- vyjeté motorové oleje • mořidla
- a rozpouštědla • plastové obaly a nádoby od škodlivin • opotřebené pneumatiky • hadry znečištěné barvami, oleji a vazelínou • obaly od sprejů •
- televizory • rádia • ledničky • domácí elektrospotřebiče •
- objemné odpady – koberce, linolea, kočárky, umyvadla...

Jelikož jsou tyto sběry ve Vaší obci organizovány každoročně, není důvod, aby některé z těchto nebezpečných odpadů končily v popelnících, velkobjemových kontejnerech, kamnech anebo dokonce ve volné přírodě. Věříme, že každý z vás, kdo takové odpady vlastní, využije této výhodné příležitosti a akce se zúčastní.

Za Váš osobní příspěvek ke zlepšení a ochraně životního prostředí děkuje OÚ Bratřejov a společnost Marius Pedersen a.s.

Několik informací k dalším stavebním akcím

Před týdnem se začaly provádět práce na odkanalizování dešťové vody v ulici k farmě. Položí se kanalizační šachty, zatrubnění.

Potěšující zpráva je, že jsme získali ze Státního fondu dopravní infrastruktury dotaci na chodník k evangelickému hřbitovu ve výši 7,3 mil. Kč, což dělá 85 % celkové realizační ceny. Je to první úsek chodníku a projekčně už máme nachystanou i II. a III. etapu směrem k Vizovicím a Na Chrámečném. Letos bychom měli začít a příští rok dokončit společně s Ředitelstvím silnic a dálnic, které bude rekonstruovat most u rodinného domu Polanských, kde je domluveno, že nám udělají na tomto mostu pochozí římsu.

Přes MAS Vizovicko a Slušovicko jsme získali dotaci na pořízení požárního přívěsu pro jednotku SDH Bratřejov, který obsahuje vybavení na lesní požáry a lehkou požární stříkačku.

Přes Mikroregion Vizovicko jsme získali dotace přes dotační titul „Prevence vzniku odpadů v Mikroregionu Vizovicko“ na nové kontejnery pro sklo a vybavení kulturního domu myčkou a nádobím na veškeré kulturní akce.

Dále je podaná žádost o dotace na jednotnou standardizaci územního plánu obce.

Máme odsouhlasenou projektovou dokumentaci na rekonstrukci přízemí v základní škole. Jakmile se přestěhuje školka, musíme přestavět prostory sociálek pro potřeby školy a družiny. Dosavadní učebna školky se přestaví zatím pro družinu, upraví se šatna, sociálky, chodby a školní jídelna. Předběžně máme slíbenou dotaci přes MAS Vizovicko a Slušovicko přes dotační titul Integrovaný regionální operační program (IROP). Takže nás opět čeká spousta práce.

Richard Zicha, starosta

Recyklujte s hasiči

Recyklujte s našimi hasiči

Hasiči SDH Bratřejov budou opět svážet z celé obce elektro zařízení. Svoz se uskuteční v termínu:

22. – 26. 4. 2024

vždy v odpoledních hodinách

Kdo máte staré elektro zařízení (pračky, ledničky, mikrovlnky, rádia, televize, mixéry, vysavače, počítače, monitory, vrtačky, brusky, fény a jiné), nachystejte je před své rodinné domy a hasiči je svezou za kulturní dům.

Poplatek za odpady

Pro rok 2024 činí 550 Kč za jednu osobu.

Splatnost poplatku je do **30. 4. 2024** buď hotově na OÚ, nebo elektronicky na číslo účtu 1406735319/0800, VS 1345024(+č. popisné).

Poplatek za psy

100 Kč za prvního psa, 150 Kč za každého dalšího;

Chráměčné 60 Kč za prvního psa. Splatnost poplatku je do **30. 4. 2024** buď hotově na OÚ, nebo elektronicky na číslo účtu 1406735319/0800, VS 1341024(+č. popisné).

MATEŘSKÁ ŠKOLKA

Rok 2024 jsme započali v novém personálním složení. V prosinci 2023 se s námi rozloučila paní učitelka **Lenka Hlavenková**, která zde učila více než 30 let. Tímto bych jí chtěla moc poděkovat za skvělou práci, kterou vykonávala pro školku a s jakou péčí a láskou vychovávala a vzdělávala místní děti hned několika generací. Kdo ví, kam jí zavedou učitelské kroky, každopádně bych jí popřála hlavně zdraví, štěstí a úspěchy v další pracovní činnosti.

Novou posilou je od ledna paní učitelka **Zita Klimčíková**. Nastoupit do třídy, kde jsme na sebe všichni zvyklí, máme svá pravidla a svůj režim, je vždy náročné a myslím si, že se s tím pasuje paní učitelka celkem dobře.

Na začátku ledna jsme si užívali ještě zimu. Jak venku, tak i ve třídě jsme si dělali pokusy se sněhem, vyzkoušeli jsme si obarvit sníh a dozvěděli jsme se spoustu zajímavých informací.

Se školou jsme vyrazili do Kongresového centra do Zlína na koncert Pohádky z říše paní hudby: Rozhádáný orchestr. Představení doprovázela Filharmonie Bohuslava Martinů.

Několikrát ročně jezdíme do solné jeskyně na Vsetín, kde je velmi příjemné prostředí a děti si to vždycky maximálně užívají. Samotný pobyt v solné jeskyni je úplný balzám na duši, a navíc je pro děti přínosný i po zdravotní stránce.

Dětský karneval jsme si letos uspořádali i v MŠ, kdy děti přišly v maskách a společně jsme si udělali zábavné dopoledne plné tvoření, tance a zábavy.

Poslední týdny připomínaly spíše jaro, což nás láká ven a do lesa, kde jsou děti moc rády.

Za celý kolektiv MŠ přeji všem klidné prožití velikonočních svátků.

Aneta Kolínková, učitelka MŠ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Tak už budeme mít krásné jaro. Všichni se těšíme, i když čas rychle utíká.

Nový rok nám nezačal zrovna příjemně. Zástup za moji dočasnou pracovní neschopnost se podařilo sehnat alespoň na určitou dobu. Velmi zkušená paní učitelka Mgr. Jana Vojtková, bývalá ředitelka ZŠ a MŠ Březnice, se svého úkolu zhostila výborně. I žáci si ji oblíbili. Bohužel takovíto „kantoři“ se už nerodí.

Ihned po mém návratu do školy se nám nahlásila Česká školní inspekce. Její členové byli spokojeni s fungováním školy, její rekonstrukcí a vybavením. Pan starosta je také provedl novou mateřskou školou, která sklídila velký úspěch.

A teď něco příjemnějšího. Na konci ledna měli žáci možnost zúčastnit se **lyžařského výcviku** na svahu v Pozděchově. Tady musím opět poděkovat panu starostovi a dalším tatínkům, kteří pomohli tento výcvik zajistit.

16. února proběhla beseda zaměřená na **dopravní výchovu**, kterou vedl nový zástupce BESIPU z Dopravního hřiště v Malenovicích pan Zigy Horvát.

V tomto dnu se žáci, kteří navštěvují školní družinu, ještě zúčastnili projektu **„Tvoření se dřevem“**. Za žáky přijel pan Čeleda, který vyrábí hračky ze dřeva, a tak si mohl každý vyrobit nejen jednu, ale hned několik hraček dle své fantazie a také si mohli vyzkoušet poskládat různé hlavolamy.

Další akce ve školní družině proběhla 13. března pod názvem **„Malý zpracovatel odpadů“**. Stavba skládky, technologie ukládání odpadů, stavba kontejnerů, třídění odpadů a recyklace byly náplní tohoto projektového odpoledne.

Díky zapojení do Operačního programu Jan Amos Komenský se nám daří nakupovat pro žáky nové moderní pomůcky, zlepšovat vybavení školy a zajišťovat různé projekty ve škole i mimo ni. Pro žáky jsme pořídili také roboty a robotické stavebnice a budeme se snažit dovybavit počítačovou učebnu novými notebooky a dalšími digitálními pomůckami. Co nás čeká? Žáci 3., 4., a 5. ročníku se zúčastní okrskového kola recitační soutěže, která se tentokrát bude konat v naší škole, a ještě společně s druháky soutěže „Matematický klokan“.

Všem občanům bych chtěla za všechny žáky i zaměstnance popřát veselé Velikonoce.

Mgr. Jindřiška Králová, ředitelka školy

KULTURA V OBCI

Silvestrovským ohňostrojem jsme krásně ukončili rok 2023. Člověk by si myslel, že zimní měsíce budou dobou odpočinku, pravda to však u nás v Bratřejově není. Hned 20. ledna jsme se zastupiteli přichystali pro širokou veřejnost další **obecní ples**. Myslím, že kdo se zúčastnil, si ho užil. Týden na to pokračovalo kulturní dění **divadelním představením Obecně prospěšná strašidla** v podání Ochotnického divadelního spolku Slušovice. Sál se zaplnil skoro do posledního místečka a komedii si všichni hlasitým smíchem užili.

10. února se konal turnaj v živém **Člověče, nezlob se**. A hned den na to **karnevalové odpoledne s Tlapkovou patrolou**. Pořadatelé z řad hasičů a místních mamin si zaslouží velkou pochvalu za připravenou akci.

Na začátku března znovu přijali naše pozvání divadelní ochotníci ze Slušovic, kteří se hráli **detektivní komedii Hrobka s vyhlídkou**. Opět skoro zaplněný sál viděl neskutečné herecké představení. Už nyní jsme domluvení, že k nám na podzim zavítají s novou divadelní komedií. Takže se máme na co těšit.

8. března si naši **důchodci** užili jarní **setkání** s pestrým doprovodným programem.

A máme tu Velikonoce. Minulou sobotu byl **předvelikonoční jarmark** za hojně účasti prodejců velikonočního zboží, pod vedením Zdenka Adamušky se pletly tatary, zdobily se perníčky, malovaly vajíčka. Přijelo hodně lidí i z okolních vesnic. Děkujeme Janě Adamusové a pořadatelům za perfektní akci.

No a tento týden vás všechny zve Sbor dobrovolných hasičů Bratřejov na **Velikonoční veselici**.

Za obecní zastupitelstvo a taky za sebe všem přeji krásné prožití Velikonoc a celého jara. Každé roční období má své kouzlo, ale jaro je prostě nejhezčí a nejvíc člověka nastartuje a povzbudí.

Richard Zicha

Kalendář akcí

Ne 31.3.	Velikonoční veselice
Út 30.4.	Stavění máje a pálení čarodějnic
Ne 12.5.	Den matek
Ne 16.6.	Myslivecké posezení u pečeného divočáka, Den otců
So 22.6.	Letní biatlon

Vítání občánků

Ve středu 10. ledna se za přítomnosti nejen rodičů, ale i dalších rodinných příslušníků uskutečnilo první letošní vítání občánků. Pan starosta přivítal tři děti, dvě holčičky a jednoho chlapečka.

Svým vystoupením přišly malé občánky přivítat i děti z mateřské a základní školy.

Fabian Vaculka, čp.233

Anna Straková, čp.268

Karolína Zichová, čp.303

Člověče, nezlob se!

10. února se uskutečnil již 7.ročník turnaje v živém Člověče, nezlob se. Zúčastnilo se 11 týmů. A to z Bratřejova, Ubla, Prlova, Valašské Polanky a Zlína. Bratřejov byl zastoupen třemi týmy. Jeden tým mladých a dva týmy našich seniorů, kteří se v Bratřejově účastní mnohých akcí a tím nám dělají velkou radost. Hrál se na tři základní kola, semifinále a finále. Raritou byla hra o jedno postupové místo do finále, kde se utkaly tři týmy z Ubla. Nejdelší hra tohoto turnaje trvala cca 90 min. První místo patřilo holkám z Ubla „UBAB“. Na druhém místě se umístili turisté ze Zlína „Vartovníci“. Třetí místo patřilo

Bratřejovským holkám a jejich klukům „Barbie a Kenové“. Bramborové, tedy čtvrté místo, obsadilo namíchané družstvo z Ubla a Zlína „U-15“. Celá akce se nesla v duchu dobré nálady a smíchu. Myslím, že jsme si všichni užili hezké odpoledne a budeme se na vás všechny těšit v příštím roce.

Chci moc poděkovat všem zúčastněným hráčům, obci za poskytnutí sálu a dárků, Janě Adamusové a Pohostinství Bratřejov za příspěvek k ocenění hráčů. A bez pomoci pořadatelů by to nešlo, takže velmi děkuji za pomoc. Přeji všem spoluobčanům hezké prožití svátků jara.

Lenka Polanská

Karneval s Tlapkovou patrolou

Zeptejte se svého dítěte, kdo jsou členové Tlapkové patroly. Většina určitě odpoví: "To znám, to je ta pohádka!" A pak začnou vyjmenovávat své oblíbené hrdiny.

Tlapková patrola je všude známá pohádka o skupině štěňat, která vždycky přiskočí na pomoc, když je potřeba. Proto jsme se rozhodli uspořádat letošní karneval podle nich. Na karnevalu nechyběli dva maskoti, hrdinové: hasič Marshall a letadlo Skye. Nechyběla ani jejich základna – hlídkovací věž. Ve věži Tlapkové patroly se štěňata schází předtím, než vyrazí na další dobrodružství. Děti si mohly vyzkoušet, jaké to je být vysoko nad obzorem. Díky šikovnému tatínkovi, který vytvořil vysokou věž z dřevěných palet, měly děti možnost jedinečného pohledu na sál z velké výšky.

Nechyběly úkoly pro děti, za jejichž splnění získaly sladkou odměnu, a také soutěže

pod vedením hasičů. Balónky, které visely nad dětskými hlavami, během odpoledne spadly na zem a praskáním a pinkáním mezi dětmi udělaly velkou parádu. Těšili jsme se i na vystoupení bratřejovských holek, které pravidelně tančí pod záštitou Zvonku Vizovice.

Všichni měli možnost vyfotit se ve fotokoutku s oblíbenými maskoty a odnést si fotku na památku domů. Mohli si také pochutnat na připravených dobrotách a zkusit štěstí v bohaté tombole.

Ráda bych poděkovala všem, kteří nás podpořili svou účastí, organizátorům, kteří se podíleli na tomto odpoledni a nenechali mě "na holičkách".

Naším cílem bylo vytvořit nezapomenutelnou atmosféru a zážitky pro děti i rodiče, aby si i za několik let vzpomněli na příjemně strávené karnevalové odpoledne s Tlapkovou patrolou. Doufám, že se nám to podařilo.

**Za celý tým děkuje
Lucie Vaculková.**

KLUB DŮCHODCŮ A SPOLEK IN LIBERĚ

Vážení spoluobčané zdravím vás v tyto jarní dny.

Úvodem opět připomínám, že každou první středu v měsíci v 18 hodin se v klubovně kulturního domu koná setkání Klubu důchodců. A upozorňuji, že další schůzka bude výjimečně posunuta na středu 10. dubna.

Jinak v sobotu 17. února se konal již **7. KOŠT ZELÍ** s následným posezením s harmonikáři na sále KD. Účast byla hojná, z čehož mám velkou radost. Na koštu jsme letos měli 22 vzorků zelí, které hodnotilo 56 osob. Vzorky zelí jsme měli jak z Bratřejova, tak z Vizovic, Lačnova, Vsetína, Fryštáku a samozřejmě nechybělo průmyslově vyrobené zelí z Otic, které bylo zakoupeno u nás v COOPu. Během koštování jste si mohli dát třeba kávičku se zákuskem a u toho jsme ještě stihli losovat tombolu. Chci tímto moc poděkovat všem, kteří jste nám do ní přispěli.

Vítězi Koštu zelí se stali - 1. místo Zdenka Kocourková – takže zlato zůstalo doma v Bratřejově. 2. místo – paní Pospíšilová ze Seninky, maminka jednoho z našich harmonikářů, který nám prozradil, že maminka hned v pondělí oslaví narozeniny, a tak bude mít z výhry velkou radost a také to pro ni bude dárek. A na 3. místě se umístilo právě "kupované" zelí z Otic. Ale protože do Otic výhru posílat nebudeme, tak jsme ji předali panu Trčkovi z Lačnova. Jeho vzorek zelí měl pouze o jeden jediný bod méně. Pan Trčka je naším dlouholetým účastníkem.

Zelmajstrů, kteří si poznali své zelí, bylo letos 15.

Harmonikáři nám začali hrát od 18 hodin téměř až do půlnoci. Myslím, že nás všechny dobře pobavili a my si krásně zazpívali s nimi. Bylo to prostě super. A já děkuji vám všem, kteří jste se našeho Koštu zelí s harmonikáři zúčastnili a přišli nás podpořit.

V pátek 8. března se na sále KD konalo již tradiční **SETKÁNÍ DŮCHODCŮ**. Sešlo se vás hodně a myslím, že jste prožili pěkné odpoledne a večer. Tentokrát jsme měli opravdu bohatý program. Po celou dobu akce nám hrál Jožka Filgas z Prlova. Skvěle nás pobavili naši hosté z Horní Moštěnice, kteří měli připraveno pěkné taneční vystoupení na píseň Jarmily Šulákové a přídavek s písní Žába. Ale také nám přivezli úžasné větrníčky a ouška, které jsme všem přidali ke kávě. Po delší době vystoupily naše Céřečky se svými tanečky pod vedením Jitky Kocourkové.

Naše kočky byly úžasné, měly připraveno sexy vystoupení na sestřih písní starých evergreenů a další téměř "sportovní" taneček. No, a protože se moc líbily, rády přidaly tanec – Berušky.

Prostě paráda. Naše Céřečky jsou celkem vytíženy a musím prozradit, že jsou žádány a jezdí vystupovat různě, kam je pozvou.

Také chci velmi poděkovat Lence Polanské, Ivetě Zedníkové a Pavle Kotrlové, protože bez jejich pomoci s obsluhou a úklidem bych pro vás tuto akci nikdy připravit nemohla. Jitka Kocourková zase pro všechny připravila téměř 400 ks jednohubek. Taktéž velké díky. A samozřejmě velké poděkování patří našemu Obecnímu úřadu Bratřejov, který vám vše zaplatil a v našich akcích nás podporuje.

A na co se můžete těšit? V úterý 30. dubna budeme od 15 hodin **STAVIT MÁJ** před OÚ a samozřejmě nebude chybět **PÁLENÍ ČARODĚJNIC** na multifunkčním hřišti u KD. Nejen pro děti budou připraveny hry s odměnami, bude se vařit kouzelný lektvar, nebude chybět občerstvení a později budeme opékat špekáčky. Takže, připravte si košťátka, kostýmy vítány a doleťte za námi. Všem vám přeji, ať si užijete krásně Velikonoční svátky, ať jste zdraví a spokojení.

Jana Adamusová

TJ SOKOL BRATŘEJOV

Máme po zimní přestávce. Po pravdě muži toho moc nenatrénováli a soustředili se na přátelská utkání. Sehráli jsme zápasy s FC dorost Vsetín (2:6), Jasennou (2:2), Spytihněvem (0:0), a s Liptálem hrajeme tento týden. Všechny zápasy byly vyrovnané, jen neproměňování šancí nás připravilo o lepší výsledek. Snad si góly naši šuteři nechávají až na sezonu. Začínáme už 7. dubna v Pozlovicích. Tak všechny vás zveme na jarní část a doufám, že vám budeme dělat radost tak jako na podzim a vy nás poženete k dobrým výsledkům.

07.04.2024 15:30	Pozlovice	Bratřejov (8)
14.04.2024 16:00	Bratřejov (8)	Drnovice
21.04.2024 15:30	Rudimov	Bratřejov (8)
28.04.2024 16:00	Bratřejov (8)	Kudlov
05.05.2024 16:30	Šanov	Bratřejov (8)
12.05.2024 16:30	Bratřejov (8)	Petrůvka
19.05.2024 14:00	Bohuslavice n.VI	Bratřejov (8)
26.05.2024 17:00	Bratřejov (8)	Vizovice
02.06.2024 15:30	Rokytnice	Bratřejov (8)
09.06.2024 10:15	Březůvky	Bratřejov (8)
16.06.2024 17:00	Bratřejov	Sehradice

Starší přípravek v zimní přípravě nezhálela a tréninky v tělocvičně a na umělce jsme proložili přátelskými zápasy. Naši borci si zahráli proti Pozděchovu a také těžká utkání – dvakrát proti Vsetínu, který jsme vždy porazili, a proti FC Zlín, který byl velmi náročný, jelikož nás bylo skrze marodku jenom sedm hráčů a Zlína třicet. První dvaceti-minutovku jsme vyhráli, druhou remizovali a třetí jsme vysoko prohráli. Klobouk dolů před našima kluky, kteří nestřídali a odehráli celý zápas. Snad je to posune fotbalově zase o kus dál. Už se těšíme na jarní část, která začíná už 4. dubna od 17 hod. doma proti Spytihněvu. Znovu vás informuji, že v jarní části bude pokračovat fotbalová školička pro nejmenší každé úterý a čtvrtek cca od 17 hod. na fotbalovém hřišti. Přijďte nás znovu podpořit.

Richard Zicha

04.04.2024 17:00	Bratřejov (5)	Spytihněv
13.04.2024 10:00	Žlutava	Bratřejov (5)
18.04.2024 17:00	Bratřejov (5)	Fc Zlín
24.04.2024 17:00	Jasenná	Bratřejov (5)
02.05.2024 17:00	Bratřejov (5)	Slušovice
12.05.2024 10:00	Tlumačov	Bratřejov (5)
16.05.2024 17:00	Bratřejov (5)	Mysločovice
23.05.2024 17:00	Bratřejov (5)	Halenkovice
31.05.2024 16:00	Lukov	Bratřejov (5)
06.06.2024 17:00	Bratřejov (5)	Malenovice
12.06.2024 17:00	Racková	Bratřejov (5)

SDH BRATŘEJOV

Sezona už nám klepe na dveře, a tak pomalu začínáme s tréninky. Letošním prvním závodem bude pro nás okrsková soutěž, která se bude konat 4. května v Jasenné. Tento rok máme v plánu odběhat Zlínskou ligu požárního sportu (ZLPS), Jihovalašskou ligu nočních soutěží (JLNS) a také pohárové soutěže.

Ráda bych vás chtěla jménem SDH Bratřejov pozvat na Velikonoční Veselici, která se bude konat 31. března od 20 hod. v sále kulturního domu Bratřejov. K tanci a poslechu zahraje skupina Vyhod' blinkr s předkapelou Everest. Čeká na vás bohatá tombola a jídlo a pití je také zajištěno.

A bude i půlnoční překvapení! Tak neváhejte a přijďte si s námi užít skvělý večer.

Kristýna Tomšová

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST BRATŘEJOV

Tříkrálová sbírka

Tříkrálová sbírka letos proběhla v Bratřejově přesně na „Tři krále“, tedy v sobotu 6. ledna. Šest vedoucích skupinek s králi a koordinátorkou sbírky se sešlo v kostele, kde převlékli malé koledníky

do „královských obleků“. Otec Vladimír všem udělil požehnání a připomněl koledníkům, že jejich „posláním“ není jenom pomáhat vybírat pro potřebné, ale především vnést do domů požehnání.

Označení domů křídou s písmeny K+M+B+ a letopočtem není zkratkou jmen „Tři králů“: Kašpar, Melichar a Baltazar, jak se traduje, ale symbolizuje latinskou frázi *Christus mansionem benedicat*: *Kristus požehnej tomuto domu*.

I když počasí letos vůbec nepřálo, podařilo se koledníkům v dešti obejít a křídou označit většinu

Velikonoční obřady v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Bratřejově

Zelený čtvrtek	17.30 hod.
Velký pátek	17.30 hod.
Bílá sobota	19.30 hod.
Neděle	10.30 hod.

domů v Bratřejově. Celkový výtěžek sbírky činil 44 575 Kč.

Děkujeme všem dárcům za příspěvek a koledníkům za ochotu.

V průběhu sbírky jsme se snažili zachytit radostné tváře koledníků, jejich setkání s lidmi ve dveřích domů a tyto fotografie jsme pak odeslali do fotosoutěže, kterou Charita

Zlín každoročně pořádá. Díky „lajkování“ na webu či facebooku se jedna z našich skupinek umístila na skvělém 3. místě. Ocenění v této soutěži bylo dětem předáno v Golden Apple Cinema Zlín v rámci promítání animovaného filmu, který byl také odměnou pro všechny koledníky.

Setkání sborů

V neděli 21. ledna odpoledne se uskutečnilo v pořadí již patnácté setkání sborů. Tentokrát jsme byli pozváni do Študlova, kam jsme se vydali se sborem i jeho příznivci z řad rodinných příslušníků. Celé setkání provázelo slovo P. Pavla Macury, místního faráře.

Jako první jsme z kůru študlovského kostela zazpívali my, následně menší sbor z Valašských Klobouk a jako poslední domácí, Študlovsko-lačnovský sbor.

Po skončení jsme se všichni vyfotili v kostele a přesunuli se do sálu kulturního domu, kde na nás čekalo „malé

pohoštění“... Jak vysvětlil otec Macura, neexistuje na Valašsku pojem „malé pohoštění“, protože stoly jsou vždy plné. A skutečně, pochutnali jsme si na výborném guláši, cukroví i pití, které místní pro všechny připravili. Společně jsme si zazpívali lidové písničky s harmonikami, na které jsme se také těšili. Velké díky patří všem místním, kteří nás srdečně přijali.

Děkuji také našemu chrámovému sboru za vánoční zpěvy a za čas, který věnovali zkouškám. I přes

každodenní povinnosti doma i v práci se jim podařilo zpěvy dobře nacvičit a zazpívat.

**Marie
Poláchová**

Masopustní veselí

Už třetím rokem se scházíme v období před masopustem u obecního úřadu, kde začíná naše dětské masopustní veselí. Snažíme se tímto způsobem předávat tradice dál a udržovat děti v hezkém společenství.

V pondělí 12. února jsme před obecním úřadem začali soutěží dobré hospodyně „běh s pánvičkou“, která má u dětí velký úspěch, letos bylo připraveno přes padesát palačinek. Po soutěži jsme poprosili pana starostu o zapůjčení klíče od obce, abychom mohli

při masopustním průvodu hlasitě zpívat a tančit, a vydali jsme se na naši cestu.

První zastávka pod lípou byla se soutěží o nejhezčí tanec. Vítězové si odnesli perníková srdíčka s nápisem „Nejlepší tanečník“, která přichystala jedna šikovná maminka. Při druhém zastavení chytala Liška Koblížka. A při třetím jsme oplakali basu a zakopali ji (v písku) pod zem, na znamení začátku masopustu. Poté jsme se odebrali na faru. Tam bylo připraveno občerstvení i se smaženými koblížky a děti mohly spolu trávit čas až do večera. Těšíme se na příští společné, už tradiční setkání, plné radosti a zábavy.

Lucie Vaculková

FARNÍ SBOR ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V POZDĚCHOVĚ

Sváteční slovo

Jarní čas se nám letos připomíná už několik týdnů, ale jeho skutečné vyvrcholení je před námi. Máme čas postní, ale Velikonoce už klepou na dveře. Dnes je to směska tradic, Velikonoce křesťanské a k nim Pondělí velikonoční. Velikonoce se nám vlastně trochu podobají. Jsme už takoví. Lidé rozmanitých zvyků a názorů. Skoro bych řekl: Kdo se v tom má vyznat? Jsem na straně těch prvních. Proč? Možná proto, že do té naší rozmanitosti a zmatenosti vnesly a vnášejí řád. Smrt i život. Porážku i vítězství. Jejich hlavní postava nic nepředstírá. Přijímá to první, aby pak byla odměněna. To není tak špatné. Něco obětovat a také následně přijmout. Umět dát i brát. To se přece do života hodí. Otevírá to lidské příběhy, bere jim strach a uzavřenost. Otevírá je navzájem, aby se lépe poznaly. Proč? Protože ten, o kterém je tu řeč a který je hlavní postavou na jevišti ději, naše životní příběhy otevírá lásce. Lásce, která není jen v nás, ale přichází zvenčí. A je na rozdíl od té lidské neměnná. Vydržela

dodnes a nic na tom nemění čas a události našeho života. Události kolem, ty, které jsou nablízku, i ty vzdálené. To velikonoční poselství je tu s námi pořád. Jeden muž vložil svůj život do života ostatních a jeho Otec ho za to odměnil a s ním i ty, kteří se za tímto zvláštním mužem Izraele vydávají. A tak je to mé slovo vlastně přáním k Velikonocům. Vydejme se i my za tímto mužem. Třeba dnes, zítra, napořád. A užijme si to kouzlo svátků jara, které pak přechází v radostné pondělí, protože už máme za sebou Velký pátek, Bílou sobotu a neděli vzkříšení. Vše podstatné, co k životu potřebujeme.

Mgr. Miloš Vavrečka,
evangelický farář

Pozděchovský evangelický sbor pro vás na Velikonoce připravil tento program:

Na velký pátek 29. března bohoslužby v 8:45 hod.
na faře s vysluhovááním svaté Večeře Páně.

V neděli 31. března bohoslužby v 8:45 hod.
v kostele, rovněž s vysluhovááním svaté Večeře Páně.

VAŠE PŘÍSPĚVKY

„Václavák“ před 70 lety

(6. díl)

Vážení spoluobčané, dnes se s vámi vrátím hodně nazpátek do svého dětství. V domku, ve kterém jsem se narodila, byl původní majitel otcův kmotr Václav Štach. Byl to poslední valašský napravjač mezi lidmi zvaný Václavek. Na památku na jeho léčení zlomenin jsou naše paseky pojmenovány *Václavák*. Ale abych se vrátila k tomu domu. Václav Štach měl domek úplně zadlužený i s polnostmi a hrozil mu úplný bankrot. Můj otec tehdy bydlel se svojí maminkou a stařenkou v Pozděchově na pasekách, kde se říkalo v Americe. Měli malé hospodářství a byli tam spokojeni. Jedenkrát k nim přišel na návštěvu kmotr Štach. Prosil a naléhal, aby se přestěhovali k němu na paseky, že jim všechno nechá připsat, ale oni za to musí uhradit všechny dluhy. Moc chuti do toho neměli, tak si vyžádali lhůtu jeden den na rozmyšlenou. Doma se domluvili, že na druhý den už ráno o pěti hodinách odejdou do hor, ale Štach, jako by něco tušil, přišel dřív, než stačili odejít. Můj otec byl velice hodný. Neuměl nechat člověka bez pomoci v nouzi, a tak nakonec svému kmotru přikývl. Domek v Americe prodali svobodným sestrám Františce a Anně Kolaříkovým z Pozděchova a všichni se přestěhovali na naše paseky, kde se tehdy říkalo Na Mezných (uvádí se to i v geodézních mapách).

Domek, kde se přestěhovali, byl ve skutečnosti spadalina se shnilů střechů a pole byla celá močárová. První, co taťka mosel udělat, bylo že přikryl šindelem chalupu, chlív, stodolu, kolínu a také domeček na dvoře, kam se Václav Štach přestěhoval. Domečku se říkalo kovárna. Snát tam tá kovárna prý kdysi byla. V té kovárně jsme si s Jiříkem velice rádi hrávali, bylo tam tolik tajemných věcí, které Štach používal při svém léčení. Tenkrát nás nenapadlo, jaká je to obrovská škoda všechno ničit, na to jsme přišli, až jsme byli oba staří. Ale zase odbíhám. Druhou věc, kterou musel otec udělat, bylo odvodnění polí, protože to nebyla orná půda, ale močáry. Peníze, co měli, zůstaly na střeše a utopily se v močárech. Další roky splácali akorát úroky a dluhy byly dluhama.

Do rodiny přibyl další člen, malinký taťkův synovec. Otec se svojí maminkou chodili do hor drvařit a měli co dělat, aby se uživil. O malého Mirečka se doma starala stařenka. Když měl Mirek čtrnáct roků, dal ho můj taťka učit do Pozděchova k mistru Hnilicovi stolářem. Ale bydlel u taťky do té doby, než se oženil. Mirkova mamka byla provdaná Dušková, a když se

chlapec narodil, otec se vypařil neznámo kam a víc ho nikdy neviděli. Tetička Františka donesla Mirečka svojí matce a šla do služby. Občas něco donesla, ale celá tíha ležela na mém otci.

Zrovna tak to bylo s Václavem o několik let později. Václavova mamka byla taťkova sestřenice. Jmenovala se Františka Kulíškova. Když se narodil Václav, nechala ho u mojí stařenky, své tety, u nás a šla sloužit do Ubla k nějakému panu Černému. Otcem dítěte byl nějaký Kovář z Pozděchova. Mockrát pana Černého prosila, aby si malého Václava mohla vzít k sobě, ale on to nikdy nedovolil. Dřela tam a dělala mu služku se vším všudy. Každou volnou chvíli utékala za chlapcem. Když bylo Václavovi 14 roků, dal ho můj otec učit do Ubla k mistru stolaři panu Kajšovi. Černý usoudil, že ogara je už veliký, a také zastane kus práce, tak si ho mamka Františka konečně mohla vzít k sobě. Když byl v roce 1948 státní převrat, nesměly být služby a pacholci a Františka s Václavem neměli kam jít, tak si Černý Františku vzal za ženu.

Na tuto tetičku Ubelskú velice ráda vzpomínám. Chodívala k nám na návštěvu a nikdy nepřišla s prázdnou. Poprvé jsme s Jiříkem jedli zahradní jahody, či mirabelky. Když se šlo k ní na návštěvu, mohli jsme se s Jiříkem zbláznit od radosti. Na jednu návštěvu nezapomenu. Jiřík mne zavolal ven, že něco našel. Byly to rajčata, ale to jsme tehdy nevěděli. Natrhali jsme si to a naházeli do studňáka, který tam stál. U studňáka byl kameň, tak jsme tam vlézli, ale ta hrůza, když sa to vůbec nedalo jest a ešče horší to bylo z toho studňáka vylézt. Já jsem klečala na kolenoch, aby Jiřík vylézl přes moje záda. Horší to bylo se mňů. Jiřík stál na tom kameni, já jsem ho držala okolo krku a on mňa rvál přes tú obrubu, zástěrka sa mi rozervala, čekál nás oba výprask.

Jak jsem začala chodit do Vizovic do školy, tak jsem do Ubla mohla někdy jít. Tetička měla v kuchyni cukrušku, ta pořád poskakovala a volala cukru, cukru. Prosila jsem tetičku, aby jí ten cukr dala, odmítla to s tím, že ona cukr nezobe. Byla jsem smutná, že je tak lakomá. Za chvíli tetička vzala cukr a nasypala jí, ale moje zklamání bylo ještě větší, když cukruška řvala dál a cukr nežrala.

Teď se vrátím do 40. let minulého století. Roku 1939 se otec seznámil s mamkú, shodou okolností to bylo v jeho bývalém domku v Pozděchově v Americe. Anna a Františka Kolaříkovy, kterým domek prodali, byly tety mojí mamky, kde byla právě na návštěvě. Otec k nim přišel pro vodu. Dělal v lese kousek od domu. Moje mamka pochodila z Drnovic u Valašských Klobouk. Moje babička se do Drnovic přivdala z Pozděchova od Kolaříků. Babičku a dědu jsme

s Jiříkem nepoznali, zemřeli ještě dřív, než jsme se narodili. Mnohokrát jsme byli na návštěvě v Drnovicích, kde v domku zůstal žít mamčin svobodný bratr. Měla jsem ho moc ráda. Chodil k nám dost často v létě na týden a potom týden o Vánocích, vždycky nám přinesl pod stromeček dárky. My jsme doma od rodičů dárky nedostávali, ani na svátek nebo narozeniny. Ale o Vánocích to bylo prima. Dopoledne na Štědrý den jsme uklízeli a strojili s Jiříkem stromeček, mamka zamísila na nějaké dobré buchty a odpoledne jsme šli s tatky do kostela. My s Jiříkem jsme přednášeli básničky a potom jsme dostali plný papírový sáček pečeného cukroví. Bylo tam takových dobrot, o jakých se mi ani nesnilo. Když jsme přišli z kostela dom, mamka se staženků měly hotové buchty, uvařenů večeři a pokluděný dobytek, ale hlavně v kuchyni už seděl strýček z Drnovic a pod stromečkem dárčky. Jeden Štědrý večer se strýčkem mi utkvěl v paměti, to když jsme s Jiříkem poprvní v životě jedli pomeranč a dostali jsme hru „halmu“. Hodně nám nosil knížky. Jedenkrát mi dával

Poděkování

Každoročně na konci roku přináší náš starosta do všech domácností naší vesnice nový obecní kalendář s přehledem všech důležitých akcí, které se budou konat v naší obci. Díky za něj.

Další velké poděkování ale míří k jiné záležitosti, kterou mám na mysli. Když přišel pan starosta se zmíněným kalendářem, byl jsem zároveň obdařen také jiným hodnotným darem. Byla to velká papírová krabice, ve které bylo plno nejrůznějších trvanlivých a jiných potravin různého druhu. Než jsem se z tohoto daru a překvapení vzpamatoval, a dříve, než mne napadla zvědavá otázka: proč a z jakého důvodu jsem byl obdarován těmito mnohými dary, pan starosta se se mnou rozloučil, zavřel dveře auta a odjel. Já zůstal v tu chvíli jak nenaucený žák u tabule, aniž bych mu stačil poděkovat.

Po krátkém čase jsem se dověděl, že jsem nebyl obdarován jen já sám. Po mém laickém dumání jsem asi přišel věci na kloub. Napadlo mne, že zastupitelé obce pamatovali na osamocené seniory, kteří prožívají vánoční svátky bez nejbližších rodinných přátel, o samotě, a chtěli jim tak zpříjemnit vánoční chvíle.

Co napsat nakonec? Opět poděkovat za ty dary a popřát zastupitelům obce Bratřejov a také všem čtenářům pokojné, mírumilovné a požehnané dny, a v celém roce 2024 mnoho pracovních úspěchů, dobrých přátel a mezilidských vztahů.

Pokoj a radost v srdci přeje František Chromčák

knížku převázanů provázek a zespodu na knížce byla čokoláda. Jindy si o Vánocích vymyslel, že mám jít k sousedom na koledu, učil mne básničku, ale já jsem nechtěla jít, protože to u nás nebylo ve zvyku. On tak naléhal, že sem nakonec šla ke Kozubíkům. Stála jsem v kuchyni, a když jsem byla potichu, tetička sa ptala, co chcu. Řekla sem, že nic, za chvíli tetička pravila, tys přišla na koledu? Tak jsem přikývla, ona sa zasmála a naložila mi do papíra vdolky. Ešče dnes sa stydím. Ještě se na chvíli vrátím ke Štědrému večeru. Obědvala sa kyselica, na večeři byl králík se zemáky a ty mamčiny dobré buchty, udělala nám třeba anděly, miminka nebo ptáčky. Po večeři tatka říkal z Bible, zpívali jsme a povídali si, a nakonec jsme mohli jít s Jiříkem pro dárčky od strýčka Jana.

Mamka měla ještě sestru Františku. Když se po válce osídlovalo pohraničí, odstěhovala se se svojí rodinou do Horního Města v Jeseníkách. Tolik ze vzpomínek na mamčinu rodinu a její rodiště. Pro dnešek končím a v příštím občasníku na shledanou.

Milada Tomaníková

Poděkování

Obecní úřad Bratřejov spolu s Klubem důchodců uspořádali 8.března pro důchodce pěkné setkání v sále kulturního domu. Přivítala nás paní Jana Adamusová, a i když nám tvrdila, že napsanou řeč nechala doma, její přivítání, přání k MDŽ a „vůbec“ celá řeč, byla pěkná a upřímná.

Se svým tancem vystoupily naše „cérečky“ z klubu důchodců. Jejich vystoupení bylo moc zdařilé a týkalo se doby z první republiky. Po chvíli vystoupily s jiným vystoupením, v jiném kostýmu. A klobouk dolů, jak před cérečkama, tak hlavně před jejich vedoucí Jitkou Kocourkovou, která je opravdu dobře připravila.

Pak následovalo další milé překvapení. Už po páté za námi přijela taneční skupina z Moštěnic. Tančili na písničky Jarmily Šulákové, nejprve sami a potom vyzvali naše cérečky, aby se k nim přidaly. Bylo to moc milé. No a pak jsme se už jenom bavili a také tančili.

Tady je na místě vyslovit upřímné poděkování paní Lence Polanské, Pavle Kotrlové a Ivetě Zedníkové, které pro nás chystaly a přinášely různé občerstvení, a bylo toho opravdu hodně, pití, výborná večeře, zákusky, káva a různé jiné dobroty obohacené milým úsměvem obsluhy.

Za Klub důchodců bych chtěla vyjádřit srdečné poděkování všem, kteří se o toto setkání jakkoliv zasloužili a připravili pro nás tak příjemný a zábavný večer.

Milada Tomaníková

NA KUS ŘEČI

s Martou Slováčkovou

Hospoda l.p. 1867. Bystrému oku, které minimálně přes Chrámečné aspoň projíždělo, určitě neunikl tento nápis na střeše místní hospody. S paní Martou jsem se zde sešla nejen proto, aby mi povyprávěla historii tohoto pohostinství, ale probraly jsme také její koníčky a aktivity, kterými si dělá radost.

1867, tehdy se začala psát historie této hospůdky.

Ano, formanský hostinec s mlýnem byl postaven v roce 1867. V roce 1871 se v Bratřejově začal stavět kostel, a právě tady měli mít nocleh i dělníci, kteří s výstavbou kostela a fary pomáhali.

Budovu vlastnil Jan Kašpárek, mlynář z Vizovic, a v roce 1924 ji koupila Cecílie a Alois Pilčíkovi.

A tím se dostáváme k Vaší rodině.

Ano. Prababička Cecílie pocházela od Olomouce a ve Vizovicích na faře dělala kuchařku. Praděda Alois byl z rodiny řezníků. Když chodil do Vizovic do kostela, tak si tam prababičku našel. Nejprve spolu bydleli ve Vizovicích, poté nějaký čas v Bratřejově v dolní hospodě u Macků. Až právě v roce 1924 koupili tuto hospodu Na Chrámečném a zde se usadili. Měli pět dětí – Marii, Aloise, Rostíka, Zdeněčka a Annu.

Nejmladší dcera Anna, Vaše babička, potom hospodu převzala.

Moje babička Anna se s dědou seznámila tady v hospodě. Děda byl od Brna, tady po okolí vozil dřevo a v hospodě se stavoval.

V roce 1948 byla hospoda znárodněna a převzal ji podnik Jednota. Protože tu ale byla také bytová jednotka, kde babička s rodinou žila, hospodu jim nemohli sebrat úplně. Nicméně v té době babička hospodu vedla jako zaměstnanec Jednoty.

Pomalu přicházíme k době, kdy se tu Vaše maminka seznámila s tatínkem.

Můj tatínek Emanuel Backar pocházel ze Slovenska, z Lysé pod Makytou. Byl ve Vyškově na vojně, a když jezdil domů, stavoval se tady v hospodě na jídlo a vyhlédl si tu i moji maminku Annu. V roce 1959 se vzali. Takže moje maminka byla druhá v rodině, která si tady v hospodě našla manžela. Po odchodu babičky do důchodu převzala hospodu, která až do revoluce patřila Jednotě. Vedla ji až do roku 2000, kdy jsem tu pak nastoupila já.

Jak vzpomínáte na dětství, kdy Vaši prarodiče a pak i rodiče vedli pohostinství?

Vzpomínání je to krásné a příjemné.

Když tu hosté sedí a vzpomínají, tak je to u chlapů hlavně o vojně a dámy rodí ☺ Společným tématem jsou pak různé nemoci a právě, jak to tady chodilo za starých časů, co kolik stálo haléřů, co se tehdy dalo koupit a teď už se to třeba neprodává.

Takové hezké vzpomínání je třeba na dobu, kdy Na Chrámečném ještě nebyly poštovní schránky. Do té doby chodila pošta tady do hospody. Vždy přijela poštačka a do krabice od bot, která tu stála na stole, dala noviny, pohledy, korespondáky, dopisy. A lidi, jak šli od autobusu, protože tehdy nebylo tolik aut, se stavili u nás, přebrat si poštu. To bylo úžasné.

A když se platila elektrika, tak jednou za měsíc přijela z Vizovic poštačka k nám do hospody a lidi si tu elektriku mohli tady u ní zaplatit.

Pak třeba jednou za rok sem chodily z Bratřejova paní Lukšová, Julča Poláková a Jiřinka Geržová prodávat losy Československého červeného kříže. Los stál pět korun a člověk mohl zkusit štěstí v loterii.

A v březnu a v červenci, když slavil svátek Josef a Anna, hráli bratřejovští muzikanti oslavencům po chalupách. A protože babička i maminka byly Anny, končili muzikanti tu cestu u nás v hospodě. Pan Galetka, pan Baránek, víc si nevzpomenu. Babička jim vždy navařila guláš.

Myslivci tu u nás sedávali vždy po honě. To bylo vždycky takové zpestření. Hospoda byla plná k prasknutí, byla tu spousta myslivců a jejich psů a všude pověšené pušky. A venku před hospodou byla rozložená ulovená zvěř.

Coby děcko jsem milovala, když k nám chodili trampí. Do rohu hodili bágly, hráli tu na kytaru a zpívali. Trampy mám dodnes moc ráda, když přijdou.

Od roku 2000 vedete tedy hospodu Vy.

Ano, spolu s manželem Ivanem. Vtipné je, že jsme se jako třetí generace tady v hospůdce také seznámili.

O Vašem kulinářském umu se povídá po okolí. Třeba Váš vynikající nakládání hermelín.

Lidi mají v oblíbě i moje utopence. Ráda pečou frgály, věnečky. Těší mě, když si vymyslím svůj recept, který lidem chutná, a že ho dělám jen já a nikdo jiný. A ze své povahy mám prostě ráda dělat věci jinak. Jak píšu ve své knížce: *„Ráda dělám opaky, protože budu v lidech rozpaky.“* Tak je to třeba i s mými rauty. A když si tu někdo objedná oběd, tak ráda lidem to jídlo odprezentuju. Řeknu jim, co jsem jim uvařila, z jakých surovin, že je to vařeno s láskou a popřeju jim dobrou chuť. Jednou se stalo, že po jídle mi hosté zatleskali, tak moc jim chutnalo.

V roce 2014 sem zavítala Česká televize a natáčela zde scény pro seriál Znamení koně. Jak se to přihodilo?

Filmaři tehdy dostali zřejmě od někoho tip. Přijeli si to tu obhlédnout a vyhovovalo jim to tu. Tak jsme se domluvili. Takže tu strávili dva natáčecí dny. A když točili druhou sérii, strávili tu také jeden den. Byla to zajímavá zkušenost. Osobně jsem to ale nějak zvlášť neprožívala. Poskytli jsme prostory a zbytek si vše obstarala Česká televize sama.

Provoz hospody zabere hodně času. Naštěstí si ho najdete i na své koníčky. Jste známá sběratelka mýdel.

První mýdla jsem začala sbírat ještě za svobodna. Měla jsem jich plnou krabici od bot a byla to taková moje radost. Když jsem se vdala, všechna jsme vypotřebovali.

Později v roce 1999 jsem měla úraz a chodila na rehabilitace. Po cestě z jedné z nich jsem se stavila do

drogerie udělat si radost a koupila jsem si ostružinové mýdlo značky Kappus za 45 Kč, které bylo příčinou toho, že je z toho po letech sbírka čítající okolo 3300 kusů mýdel různých tvarů a vůní. Jsou jako balzám na duši. Když mám nějaký splín, přivoním si k nim a potěším se s nimi.

Mýdla to nejsou jen mnou kupovaná, spoustu mýdel jsem dostala od kamarádů a známých, kteří mi je vozí i ze svých cest, takže se mezi nimi najdou mýdla z různých koutů světa.

Je mezi nimi nějaká rarita?

Mám historické mýdlo z roku 1910. To jsem dostala na třídních schůzkách dcery od jiných rodičů, kteří o mé zálibě věděli. Jako vlastnoručně vyrobený dárek od snachy jsem dostala mýdlo s logem naší hospody. Nebo mýdlo Chanel N°5, které jsem si dlouho přála.

Svoji sbírku jste předvedla i veřejnosti.

Dvakrát jsem udělala výstavu mýdel u nás v hospůdce. A před deseti lety jsme ji uspořádali v Kulturním domě ve Vizovicích. Výstava přilákala spoustu návštěvníků. Reportáž o mé sbírce přijela točit i TV Nova. Zřejmě na ten popud mě poté oslovilo muzeum ze Žatce, kterému jsem bezplatně celou sbírku zapůjčila. Na tamní vernisáž jsme se zajeli podívat a paní koordinátorka si chválila, že i u nich mýdla přilákala hodně návštěvníků.

Kde jsou mýdla teď?

Momentálně jsou uskladněná v krabicích různě po domě. Co se sbírka vrátila ze Žatce, nebyl na mýdla čas. A vlastně ani prostor, protože tady v hospůdce bývají oslavy a mýdla není kam umístit.

Když někde narazím na mýdlo, které ještě nemám, tak si ho koupím, doma ovoním, potěším se s ním a přidám ho k ostatním do krabice. Třeba v důchodě na to bude opět více času.

Co říká manžel na Vašeho koníčka?

Ivan ani neříká nic 😊 On ví, že já jsem takový vetešník, já bych nevyhodila nic a schovávám a

zakládám si kde co. Třeba mám šanony, do kterých si zakládám svatební oznámení. Nejen svých blízkých, ale i cizích lidí, protože se to o mě ví, a tak mi je lidi nosí. Dřív jsem je měla uložená v krabici a kamarádka ji pojmenovala „krabička lásky“. Já jsem jí musela oponovat, že to tak bohužel není. To je krabice nejen lásky, ale také zklamání, bolesti, slz, protože spousta z těch manželství je už třeba i rozvedená.

Mě ta oznámení ale přijdou krásná a zajímavá i z jiného hlediska – z toho polygrafického. Jde tu vidět, jaké byly styly v průběhu let, nebo jak se liší kraj od kraje. Nejstarší oznámení mám z roku 1947.

A tak toho sbírám a zakládám do šanonů povícero – pozvánky na oslavy, novoroční přání anebo třeba parte. Šanon s parte místní hosté občas vytahují a vzpomínají nad ním, kolik let už tu někdo není.

Co mám ráda, jsou také památníky, které tady v hospodě mám. Malují mi tam hosté.

Jak to vzniklo, že hosté malují do památníku?

Asi deset let zpátky tu byla oslava a děti se sháněly po hesle na wifí. A já jsem jim řekla, že jim ho nedám, že jim dám památníky a můžou tam každý místo toho něco namalovat. A když si je teď vezmeš do ruky a listuješ, vybavíš si toho člověka, co jsme spolu zažili, nebo o čem jsme se bavili.

A zmínila jste knihu, která je úplně čerstvá záležitost.

Knížka je můj splněný sen. Já se tu potkávám se spoustou lidí, kteří se mi svěřili se svými radostmi i starostmi, a tím tak nějak zatíží moji duši. No a já, abych té své duši tak nějak ulevila, tak to hodím na papír. Když si každý večer v hlavě dělám takovou inventuru toho, co jsem ten den zažila, co mě potěšilo nebo zarmoutilo, mám potřebu si to zapsat. A pak příležitostně tady svým hostům ty své myšlenky a básničky předčítám. Mám jich na čtyři stovky, dva plné šanony.

Někteří z hostů mi říkali, ať to dám do knihy. Až se stalo, že mi tu jedna paní nechala peníze se slovy, že to mám semínko na knihu. K ní se pak přidali i další. Čímž jsem začala cítit zodpovědnost a říkat si, že bych to tedy měla uskutečnit. Nebyla bych to ale já, kdybych to neudělala trochu jinak. A tak je text

vytisknutý jako můj vlastní rukopis, žádný strojový přepis. A básničky navíc ani nemají názvy. Protože si myslím, že každý čtenář si v dané básničce najde něco jiného a podle toho by jí dal i jiný název. Z toho důvodu je u knihy přiložena i tužka. Tužka je schválně klasická ořezávací, žádná propiska. Protože, jak řekla moje dcera Anička, tužka se ořezává a zkracuje jako život. A moje knížka se právě jmenuje *Život*. Název takový, jaký je, protože:

Život není linka od pravítka.

Život je běh nahoru. Život jsou kotrmelce dolů.

Život je pohlazení. Život je facka zprava i zleva.

Ale to neva! To je život!

Knihy není bez chyb, nemá korektury, stejně jako život není bezchybný. Ta tužka je tam i pro to, aby s ní lidi pracovali. Aby si do knihy dopisovali či domalovávali. Přála jsem si, aby kniha měla duši a lidé se k ní vraceli a nezaložili ji hned do knihovny. A to se mi splnilo. Protože někteří mi řekli, že se v knize našli a četli ji už několikrát.

Ilustrace do knihy doplnila dcera Anička. Ohledně tisku jsem oslovila střední školu ve Zlíně – polytechnu, která mi s tím pomohla a já naopak mohla podpořit tamní studenty.

Tento měsíc jste v hospodě uspořádali veřejné čtení.

Čtení bylo pro 25 pozvaných hostů, převážně z řad těch, kteří mi k mému snu finančně přispěli. Jako takové poděkování.

Sakcí mi pomohla kamarádka

Jaruška Divílková. Rozhodla jsem se nečíst přímo z knihy, ale vybrala jsem 12 dalších básní z mých šanonů. Já jsem hostům vždy báseň představila, tu moji myšlenku, a Jaruška ji poté přečetla. Posluchači pak mohli báseň vždy okomentovat. Bylo to něco nádherného a večer jsem odcházela šťastná. Můj lviček říkal, že to předčilo jeho očekávání. A moje také. Lidé mi poté telefonovali a děkovali, že z toho zážitku žijí ještě dnes. A já taky.

Děkuji za moc příjemné povídání a přeji hodně štěstí.

Jarmila Lišková

